

UN SUPER SIMȚ

Încă mă desfăt cu binecuvântările din dimineața aceasta. Oh, cât sunt de nemărginite, de abundente și de necunoscute lucrurile pe care le face Dumnezeu pentru noi atunci când ne adunăm împreună! Ați observat cum au mers lucrurile aici de când ne-am consacrat din nou lui Dumnezeu? Binecuvântare după binecuvântare, putere după putere, slavă după slavă. Este minunat, iar El va continua să facă aceasta... Aici sunt câteva batiste peste care m-am rugat, pentru că ele aparțin cuiva.

Acum aș vrea să fac câteva comentarii, doar un minut sau două, iar mai întâi vreau să vă mulțumesc tuturor pentru frumosul dar de Crăciun pe care mi l-ați făcut, pentru costumul pe care mi l-ați cumpărat. Același lucru a fost și în pachetul tău, frate Neville? („Da, domnule”). Da, tot un costum. Pentru predicatori, un costum este binevenit întotdeauna. (Fratele Neville spune: „Îmi vine perfect”). Minunat. Aceasta este bine. Predicatorii transpiră, iar din câte știu eu transpirația uzează hainele mai repede ca orice, așa ca este nevoie de o mulțime de haine. Astfel, un costum bun ca acesta va ține mai mult, dar hainele ieftine din bumbac se uzează mult mi repede. Deci, un costum de calitate va ține și va putea fi purtat mai mult timp.

Gândiți-vă că voi sprijiniți și dăruiti aceste haine slujitorilor Domnului, iar Domnul vă va binecuvânta, pentru că Isus a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.”* (Matei 25.40). Înseamnă că voi nu ați cumpărat costume pentru doi lucrători, ci ați cumpărat două costume pentru Isus. Aceasta a spus El: *„Mie Mi le-ați făcut.”*

Ați observat micuța atingere cerească de azi dimineață? Nu a fost nici o chemare la altar, nimic, dar imediat ce a fost adus Mesajul, împrăștiere Duhului Sfânt a scaldat poporul, slava lui Dumnezeu mișcându-Se prin sală, iar ei au început să vină și de sus și de jos, de pretutindeni. Am observat câțiva

prieteni foarte buni de-ai mei care sunt bapțiști și fac parte din Biserica Baptistă de pe strada Walnut din Louisville. Ei stăteau pe culoar și se scăldau în puterea lui Dumnezeu. Oh, vai! I-am întâlnit după serviciu, iar ei mi-au spus: „Aceasta este puterea lui Dumnezeu!” „Aveți dreptate”, am răspuns eu, „Aceasta este cu siguranță puterea lui Dumnezeu!”

Puterea lui Dumnezeu! Nici nu găsești cuvinte să te exprimi, nu știi ce să spui, pentru că Duhul Sfânt preia controlul asupra adunării și tu nu știi ce va face. El vine în liniște, dulce, în smerenie și frânge eul nostru interior. Oh, frate Pat, acesta este cerul, pentru mine. Eu sunt un tip de modă veche la care-i place simțirea în El.

Ca răposatul Paul Rader, care a spus odată o poveste. El spunea că stătea la masă cu soția sa, și ea voia să meargă undeva sau să facă ceva, dar el îi tot spunea: „Eu nu pot face aceasta”, și așa mai departe, tăind-o scurt. Apoi a privit-o și a văzut cum lacrimile curgeau pe obraji ei, așa că și-a zis: „Păi, dacă se supăra atât de ușor, las-o să fie supărată!” Și așa cum fac bărbații, și-a împăturat șervețelul și l-a pus pe farfurie.

Ea obișnuia să-l conducă până la ușă și să-l sărute de rămas-bun, iar când ajungea la poartă îi făcea cu mâna, după care avea grijă de toate lucrurile în casă până când se întorcea el de la birou.

Așadar, în dimineața aceea când au ajuns la ușă, el a sărutat-o și a pornit spre poartă. A deschis poarta și a privit înapoi, iar ea stătea la ușă cu capul plecat, supărată încă. El i-a făcut cu mâna și ea i-a făcut cu mâna înapoi.

Spunea că a pornit pe stradă în jos și a început să se gândească: „Ce ar fi dacă mi s-ar întâmpla ceva înainte să mă întorc acasă, sau dacă i s-ar întâmpla ei ceva înainte să mă întorc și Dumnezeu ne-ar chema afară din scenă? Este o femeie atât de bună și de dulce” și așa mai

departe. Cu cât se îndepărta mai mult de casă, inima îi devenea tot mai împovărată, așa că s-a oprit și s-a întors în fugă înapoi, a deschis poarta, a alergat spre casă și a deschis ușa. Când a făcut aceasta, a auzit pe cineva plângând. A privit în jur, iar ea stătea după ușă. Spunea că nu i-a zis nici „Iartă-mă”, nici „Îmi pare rău”, ci doar a cuprins-o în brațe și a sărutat-o din nou, după care s-a întors și a ieșit. Când a ajuns la poartă și a privit înapoi, ea stătea din nou în ușă. El i-a zis: „Pa”, iar ea i-a răspuns: „Pa”, exact cum făcu-se prima dată, dar de data aceasta avea un alt simțământ. Cam așa stau lucrurile. Când acolo există un simțământ, este cu adevărat ceva de la Dumnezeu.

Acum câteva minute a fost unit un nou administrator, fratele Sothmann. Sunt sigur că administratorii și voi toți știți că la sfârșitul anului fiscal, la întâi ianuarie, toate slujbele bisericii, păstori, diaconi și așa mai departe, expiră. Apoi, dacă ei vor să continue... Nu am vrut să spun păstori, ci administratori, diaconi, învățători de școală duminicală și așa mai departe. Păstorul este ales de biserică și rămâne până, până... Dacă oamenii din consiliul de administrație, diaconii, învățătorii de școală duminicală, vor să-și continue slujba, pot s-o facă. Dar dacă nu vor să continue, trebuie să demisioneze și nimeni nu se poate opune. În cazul acesta, trebuie să se facă alegeri și să se numească alt administrator sau orice alt slujitor.

Așadar, nici un om nu este ținut pentru viață într-o anumită slujbă, dar cât timp simte că Dumnezeu este cu el și îl ajută, și vrea să-și facă partea lui sau partea ei, oricare ar fi aceasta, să continue înainte cu lucrul pentru Dumnezeu. Noi suntem întotdeauna fericiți să-i avem să slujească cu noi. Înțelegeți? În felul acesta, i se dă persoanei șansa să slujească pentru un an și să vadă dacă îi place să facă aceasta. Unii dintre administratorii rămân în slujbă ani și ani, și la fel diaconii, ceea ce este foarte bine. În cazul acesta nu există un timp stabilit. Dacă administratorul, păstorul sau cineva din comitet, simt că nu pot să mai slujească sau trebuie să se mute, vor anunța biserica pentru ca ei să pună pe altcineva în locul lor.

Acest lucru a avut loc aici în seara aceasta cu fratele Morgan. Fratele

William Morgan a demisionat din slujba de administrator și astfel a fost nevoie să fie ales alt administrator în locul lui. Fratele Sothmann a mai avut slujba de administrator, iar acum a fost primit din nou în comitet. Acest lucru este oficial, cât timp este de acord biserica. În biserica noastră, aceasta este suveranitatea bisericii. Biserica schimbă sau numește administratori, biserica îl schimbă sau îl numește pe păstor, sau orice altă slujbă. Biserica hotărăște în toate. Acest lucru este apostolic. Acesta este felul în care s-a procedat în timpul Bibliei. Astfel, noi simțim că în biserică nu este nici un dictator sau ceva de felul acesta. Noi nu vrem aceasta, de aceea, fiecare om, fiecare persoană, eu însumi, avem dreptul la vot la fel ca oricare altă persoană din biserică. Nu este ceea ce spun eu, ci ceea ce spune biserica, vedeți, ce spune biserica în trup. Vă place aceasta? („Amin”). Oh, eu cred că așa este biblic; acesta este felul în care trebuie să se procedeze.

Cu voia Domnului, săptămâna care începe de mâine va fi pentru mine una importantă, pentru că trebuie să iau decizii cu privire la toate invitațiile primite pentru anul viitor. Vreau să merg la birou, să iau toate invitațiile și să le duc acasă. Apoi, în următoarele câteva zile, voi merge în rugăciune înaintea lui Dumnezeu, ca să-L rog să mă călăuzească și să-mi arate în ce direcție să merg și ce să fac. Noi nu mai trăim într-un timp ca cel în care a fost El aici și Dumnezeu L-a călăuzit dintr-un loc în altul, când stătea câteva ore într-o cetate și apoi pleca în alta. Astăzi avem un sistem diferit, avem planificări, grupuri de slujitori și o mulțime de lucruri care trebuie făcute.

Eu procedez în felul următor: iau toate invitațiile primite din Africa, din India, din California, Utah și din alte părți și le pun în teancuri separate. Le las acolo și merg să mă plimb și să mă rog, sau plec undeva cu mașina pentru o zi sau două. Uneori, îmi vine un gând și merg într-un anumit loc, dar apoi îmi dau seama că a fost doar o impresie a mea... Dacă totuși am fost foarte impresionat, mă duc la teancul unde este locul acela, iau invitația sau scrisoarea și o citesc ca să văd despre ce este vorba.

Și iată de ce procedez așa. Gândiți-vă că trebuie să zbori cu avionul timp

de șaptezeci și două de ore, prin furtuni, când sus, când jos, și roată, dacă ați zburat vreodată peste ocean. Uneori nici nu știi unde ești, dacă ești sus sau jos, pentru că se balansează, apoi se echilibrează iar, apoi se înclină, trece prin nori și pe deasupra apelor, și aceasta timp de trei zile și trei nopți. Apoi pășești pe pământ și primul lucru care te întâmpină este Satan care îți spune: „Ei bine, grupul de lucrători a spus cutare lucru, s-au împărțit între ei iar când au votat, unii au fost pentru, iar ceilalți împotriva.” Înțelegeți? Atunci tu ai putea spune: „Păi, poate Domnul nu a vrut să vin.” Dar când ești trimis de Dumnezeu, ești gata să te întâlnești cu vrăjmașul și zici: „Eu pășesc în Numele lui Isus Hristos! Am venit în Numele Domnului Isus și stau aici până când lucrarea Lui este împlinită.” Vedeți, atunci ești gata să întâmpine puterile vrăjmașului.

Eu știu că voi mă iubiți, așa că rugați-vă pentru mine în săptămâna aceasta ca să pot lua deciziile corecte prin inspirația și călăuzirea lui Dumnezeu. Voi avea câteva adunări mici pe care eu le numesc mici și scurte. Luna aceasta, voi merge în Florida sau în Tifton, Georgia, în zilele de opt, nouă și zece. Am vrut să spun opt, nouă și zece ianuarie. Apoi trebuie să merg la Glasgow, Kentucky și probabil Somerset, Kentucky, după care s-ar putea să merg la Campbellsville, Kentucky. Fratele Rogers a dorit să ajung o seară și în biserica lui, pentru că data trecută a trebuit să-l omitem.

Rugați-vă pentru fratele Rogers. Astăzi am avut părtășie împreună și când i-am luat mâna am descoperit că starea lui de sănătate era rea. Așadar, rugați-vă pentru fratele Rogers. El și-a asumat o mare responsabilitate acolo, iar acest lucru îl face nervos și indispus; în momentul acesta starea lui de sănătate nu este prea bună, și nici soția lui nu este bine. Rugați-vă, deci, pentru acest cuplu micuț, pentru acești copii minunați ai lui Dumnezeu. Eu i-am spus că dacă va fi cu voia Domnului, voi ajunge o seară și la ei.

Vom merge și la fratele Ruddell, care conduce una dintre micuțele noastre biserici surori, aici sus, la numărul 62. El era un băiat timid, iar când trecea pe lângă tine nici măcar nu-și putea ridica privirea. Venea la adunare și cred că oamenii se gândeau că era acolo de umplutură, dar în acest băiat era

Ceva ce părea real. Eu am continuat să stau de partea lui și să-l încurajez: „Frate Ruddell, poți!” Dar el mi-a zis: „Frate Branham, când mă ridic înaintea unei mulțimi, simt că inima mi se urcă în gât și nu pot spune nici un cuvânt.” „Stai acolo și înghite-o, apoi vorbește în Numele Domnului.” Înțelegeți? Și acum conduce un tabernacol de mărimea acestuia, chiar aici sus pe autostradă, și face o lucrare. Eu i-am stat alături și l-am încurajat pentru că avea o chemare de la Dumnezeu. l-am cunoscut și pe tatăl și mama lui, și pot spune că sunt oameni minunați.

Apoi, o seară ar trebui s-o avem pe Junie, jos în New Albany. Sunt doar adunări mici, ca să pot prinde o seară aici și o seară dincolo. Apoi, când fiecare lucru este programat conform calendarului, cam din 25 ianuarie voi pleca în Miami, la Convenția Internațională a Oamenilor de Afaceri Creștini ai Evangheliei Depline. De acolo voi merge la Kingston, Haiti, apoi jos în America de Sud și în Mexic. În continuare voi merge în Africa, iar din Africa în Scandinavia și așa mai departe. Cred că cea mai mare parte a anului va fi ocupată de adunările de peste ocean, așa că rugați-vă pentru mine să pot lua deciziile corecte.

Aceasta se va întâmpla numai dacă este voia Domnului. Dacă nu, sunt gata să merg oriunde, în orice loc vrea El. Indiferent unde este acel loc, eu vreau să merg. Cât timp sunt în stare să stau în această pulbere a pământului în care m-a pus Dumnezeu, vreau să predic bogățiile Lui nepătrunse până când moartea mă va lua din acest trup. Dacă El mă va ajuta, aceasta este hotărârea mea, prin harul lui Dumnezeu. Dacă El își ia mâna de peste mine, diavolul mă va ucide, așa că rugați-vă ca Dumnezeu să-Și țină mâna Sa îndurătoare peste mine.

Eu nu cer dreptatea Lui, ci cer mila Lui. Înțelegeți? Eu nu aș putea suporta dreptatea Lui, de aceea cer mila Sa pentru că știu că sunt un nevrednic și că nu este niciunul vrednic. Așadar, am face bine să nu cerem dreptatea Lui. Noi vrem mila Lui.

În seara aceasta sunt puțin răgușit, dar nu am putut refuza ocazia de a vorbi acestui grup minunat de creștini.

Înainte de a face acest anunț, vreau să vă spun un lucru. În timp ce toți sunteți o inimă și un gând, și totul decurge dulce, dați-mi voie să am adresez vreo două minute bisericii mele.

Ascultați, iubiții mei în Evanghelie,... voi sunteți stelele din coroana mea, dacă voi avea una, câștigată de Sângele lui Isus. Eu m-am întors aici cu un scop. Fratele Roy Roberson, Fratele Banks Wood, și eu, am hotărât să venim înapoi în timp ce eram plecați într-o excursie de vânătoare. Fratele Roy și noi toți am discutat despre păstorul nostru, fratele Neville, un bărbat care este tot timpul înaintea voastră, păstorind și făcând toate celelalte lucruri. Noi îl iubim, dar fiind co-păstor, fratelui Neville i-a fost cam greu să facă toate aceste lucruri. Astfel, ne-am rugat și se pare că este voia Domnului ca eu să fac aceasta. Eu m-am rugat Domnului și l-am spus că îmi voi da toată silința, dacă mă va ajuta.

Dacă, după ce am făcut propria mea consacrare și după ce biserica a făcut la fel, Dumnezeu ne-a binecuvântat în felul în care a făcut-o în ultimele câteva adunări, ce va face El dacă noi vom continua să menținem această consacrare? Vedeți? Doar țineți tare de aceasta! Ascultați-mă! Voi vă iubiți unul pe altul. V-am văzut în dimineața aceasta cum ați stat pe culoare, plângând și cu mâinile ridicate spre Dumnezeu, în timp ce minunatul Duh Se mișca peste voi. Să nu ascultați niciun lucru scârbos pe care-l spune diavolul. Înțelegeți? Dacă diavolul vă arată sau vă spune ceva rău despre unul dintre mădularele Trupului lui Hristos, să nu credeți aceasta, pentru că dacă credeți, vă murdăriți experiența cu Dumnezeu .

Dacă vedeți pe unul din mădularele Trupului lui Hristos făcând ceva rău, nu spuneți la altcineva, ci mergeți la mădularul acela, cu dragoste, și vedeți dacă nu puteți să-l aduceți înapoi la Hristos. Dacă nu puteți să-l ajutați, atunci mai spuneți cuiva și lăsați-i să vină cu voi la el. Procedați în felul în care spune Scriptura. Înțelegeți?

Dacă cineva spune: „Sora Cutare sau fratele Cutare...” să nu credeți nici un cuvânt! Lăsați-o să treacă pe lângă voi, deoarece, țineți minte, acesta este diavolul care încearcă să vă rupă în bucăți. Doar așteptați-l să vină înăuntru, fiindcă va face aceasta. Tu lasă omul bun al casei, credința, să stea chiar acolo și nu primi nimic, pentru că oamenii aceștia au fost așezați cu tine în locurile cerești, aveți părtășie împreună în jurul binecuvântărilor lui Dumnezeu, luați Cina împreună și Duhul Sfânt a mărturisit că ei sunt copiii lui Dumnezeu. Haideti deci, să fim cu adevărat blânzi, cu inimă bună, iertători și iubitori, iar dacă celălalt te vorbește de rău, tu răspunde-i cu vorbe frumoase, apoi privește cât de dulce se întoarce aceasta la tine. Înțelegeți? Acesta este adevărul. Dar întotdeauna să întoarceți bine pentru rău și dragoste pentru ură. (1 Timotei 5.19; Apocalipsa 12.10; Marcu 3.27; Efeseni 4.32; 1 Ioan 4.7-8, 11,20).

Te simți mai bine, scumpo, fetița din spate? Aceasta-i bine. Sunt atât de mulțumitor! Ea era acolo în spate, încovoiată, dar Domnul Isus a ridicat-o și a prezentat-o adunării. Noi îi suntem atât de mulțumitori pentru aceasta! De aceea am plecat de la amvon cu câteva momente în urmă. Ei au spus că s-au rugat și s-au rugat, dar nu au putut să străbată până la Domnul. Asigurați-vă că faceți aceasta. Promiteți-I lui Dumnezeu și spuneți: „Dumnezeule, prin harul Tău, voi face aceasta.” Nu contează dacă cineva spune ceva rău; tu întoarce cu bine. Nu gândiți ceva rău. Dacă gândiți rău, dar vă purtați fățarnic, sunteți greșiți. Continuați să vă predați lui Dumnezeu până când aveți într-adevăr sentimente bune față de persoana aceea. Acesta este felul corect de a proceda. Oh, atunci dulceața binecuvântărilor lui Dumnezeu vă va acoperi sufletul. Acesta este felul de a trăi biruitor, și nimic nu poate să vă vatăme cât timp sunteți în dragoste.

Vedeți, dacă vorbiți în limbi, ele vor înceta; dacă aveți cunoștință, aceasta va dispărea și profețiile se vor sfârși, dar dacă aveți dragoste, aceasta va dura pentru totdeauna. Înțelegeți? Și nu-i iubiți numai pe cei care vă iubesc, ci și pe cei care nu vă iubesc. Este ușor să iubești pe oricine te iubește, dar încearcă să iubești pe cineva care nu te iubește. Acesta este punctul în care te poți verifica dacă ești creștin sau nu; să iubești pe cineva care nu te iubește. Dacă nu poți să faci aceasta, continuă să te ții de

Dumnezeu. Amin. Eu știu că acesta este Adevărul.

Acum vom deschide prețiosul Cuvânt la Epistola către Evrei, capitolul 11, pentru un scurt Mesaj. Sunt puțin răgușit, dar în după-amiaza aceasta am petrecut un timp minunat cu frații și surorile. Am ajuns acasă aproape la ora șase și am alergat în cameră, am îngenuncheat la marginea patului, în dormitor, și m-am rugat pentru câteva momente. Apoi, m-am ridicat, am luat Biblia și am început să citesc. Am văzut acolo o revistă, am luat-o, dar era scrisă în africană și nu am putut să citesc.

Uneori, în timp ce citești atingi un Cuvânt, și acel Cuvânt devine viu pentru tine. Acesta este felul în care își primește Mesajul un predicator. El începe să citească Biblia, și primul lucru este că atinge ceva, apoi la acel ceva adaugă altceva și altceva. Apoi, Îl subliniezi, mergi la amvon și Îl citești, iar Dumnezeu va face restul. Vedeți, de restul Se va îngriji El. Uneori, ești atât de mișcat de acel lucru, încât îți vin gânduri mici în legătură cu el și îți faci notițe, iar când ești la vreo întâlnire și trebuie să mergi repede pe platformă, recitești gândurile acelea mici pe care le-ai avut și fie ca Duhul Sfânt să le însuflețească din nou. Eu am făcut aceasta de multe ori.

Acum, vom citi din **Evrei 11.1-7**:

„Credința este substanța lucrurilor nădăjduite, evidența lucrurilor nevăzute.

Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.

***Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu,
așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.”***

Nu este acest lucru adânc? („Amin”). Ascultați cu atenție

**„Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu,
așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.**

Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.

Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu. Cinci sute de ani de viață.

„Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.

Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință.”

Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Doamne, Dumnezeu și Tatăl nostru Cel plin de îndurare, venim din nou în Prezența Ta cu mulțumire. Noi nu simțim că suntem în prezența Ta numai pentru că ne-am plecat capetele ca să ne rugăm, ci credem că suntem tot timpul în prezența Ta, pentru că „*Ochii Domnului cercetează pământul de la un capăt la altul.*” Tu cunoști toate lucrurile și cunoști gândurile inimii, de aceea, Doamne, ne plecăm capetele ca să Te rugăm să ne ierți păcatele și fărădelegile făcute împotriva Ta și să-Ți reverși încă o dată mila peste noi, până acolo încât să ne deschizi buzele ca să vorbim și urechile ca să auzim, iar Cuvântul Tău să devină în seara aceasta real pentru noi și puținele versete pe care am ales să le citim să fie de un mare ajutor pentru fiecare mădular al Trupului Tău tainic de pe pământ, Biserica Ta duhovnicească, Biserica celor întâi născuți, Biserica cumpărată prin Sângele lui Isus, Biserica spălată și sfințită, care va fi prezentată lui Dumnezeu în Ziua aceea, fără vină sau zbârcitură. Oh, cât Îți mulțumim pentru că avem credință ca să credem că suntem părtași ai acestei bunătăți a lui Dumnezeu, prin neprihănirea și mila Domnului nostru Isus!

Te rugăm să vindecii toate bolile noastre și Îți mulțumim pentru că acum câteva minute ai atins-o pe fetița aceea care zăcea îndoită de durere în sală; noi am văzut pășind afară acea credință de copil mic și acceptându-Te pe Tine și mila Ta. Îți mulțumim pentru aceasta și Te rugăm, o, Dumnezeule, să-Ți aduci aminte de micuțul sorei Baker din Kentucky, de cei despre care a vorbit fratele Neville și de nenumărații bolnavi de pretutindeni. Te rugăm în special pentru cei care sunt nemântuiți și nu Te cunosc, pentru că dacă vor muri în păcatele lor, nu vor putea veni acolo unde ești Tu.

Te rugăm să ne dai mărturii și putere, îndrăzneală ca să vorbim Cuvântul și înțelepciune ca să știm când să-L vorbim. Apoi, după ce vom fi vorbit destul, vorbește-ne astfel încât, plecând de aici, oamenii să rămână în uimire și să se minuneze de marele Duh Sfânt și de lucrarea Lui. Dă-ne aceasta, Doamne. Ascultă-ne acum, pentru că ne rugăm și Ți-o cerem în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum aș vrea să vorbesc, nu foarte mult, despre simțuri. Noi am fost

Învățați că omul firesc are cinci simțuri. Dumnezeu i-a dat aceste simțuri ca să intre în contact cu casa lui pământescă, și acestea sunt: văzul, gustul, pipăitul, mirosul și auzul. Aceste cinci simțuri sunt date omului natural și sunt bune pentru că nu putem trăi o viață normală când unul dintre ele nu-și îndeplinește rolul. Noi nu putem fi persoane normale fără văz, gust, pipăit, miros și auz. Dacă unul dintre simțuri nu este funcțional, nu putem intra în contact cu o anumită porțiune a vieții. Simțurile sunt bune, sunt folositoare și ne-au fost date de Dumnezeu.

Dumnezeu ne-a dat aceste simțuri, dar ele ne sunt date ca și un dar, și de felul cum le folosiți depinde felul în care va fi controlată viața voastră. Felul în care vă folosiți de aceste simțuri – de ceea ce vedeți, auziți, gustați, mirosiți sau simțiți – vă va domina viața. Noi Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru cele cinci simțuri, dar ele nu v-au fost date că să vă conducă, ci ca să aveți legătură cu lumea din jur.

Voi ați primit însă al șaselea simț, iar acest al șaselea simț îi aparține numai creștinului. Deci, nu puteți avea acest al șaselea simț până când nu deveniți creștini. Este singura cale prin care puteți avea mai mult decât cele cinci simțuri naturale pe care le are o persoană naturală. Al șaselea simț este cunoscut mai bine de către creștini sub numele de „credință”, și este simțul care vă controlează și vă călăuzește, fiind superior tuturor celorlalte simțuri.

Prin aceasta nu spun că dacă posedăm acest al șaselea simț, celelalte cinci simțuri nu mai sunt bune. Ele sunt bune, desigur. Aceste cinci simțuri v-au fost date de Dumnezeu ca să le folosiți, dar dacă ele acționează împotriva Cuvântului lui Dumnezeu, înseamnă că mint. Al șaselea simț nu poate minți. El este un super-simț și în continuare aș vrea să vorbesc despre el. În dimineața aceasta am vorbit despre „Un super-semn”, iar în seara aceasta voi vorbi despre **„Un super-simț”**.

Super-simțul este Duhul Sfânt, credința lui Dumnezeu care locuiește în voi, iar dacă veți lăsa ca cele cinci simțuri să fie supuse celui de-al șaselea simț, el vă va călăuzi și va aduce toate cele cinci simțuri sub controlul lui, deoarece el este la fel de mult deasupra simțului natural cum este omul duhovnicesc deasupra omului firesc; este atât de departe și atât de sus, cum sunt cerurile deasupra omului firesc și a celor cinci simțuri ale lui. Acest super-simț vă face să credeți lucruri pe care nu le puteți vedea, vă face să vă comportați într-un fel în care cu cele cinci simțuri nu v-ați fi gândit s-o faceți. Diavolul poate să ajungă la aceste cinci simțuri și să vă mintă, dar nu se poate atinge de acest super-simț. Este cu mult prea departe de raza lui de atingere. Acest simț vine de la Dumnezeu și se numește „credință”, iar credința este acest lucru mareț.

Cele cinci simțuri nu pot să-l controleze pe cel de-al șaselea, dar al șaselea simț poate să le controleze pe cele cinci. Super-simțul controlează simțurile

naturale, firești. Cele cinci simțuri sunt văzul, gustul, pipăitul, mirosul și auzul, dar acest super-simț vă va face să credeți Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că acesta este singurul lucru despre care vă va vorbi. El vă va face să credeți lucruri pe care nu le puteți vedea, gusta, simți, mirosi sau auzi, pentru că va lua Cuvântul lui Dumnezeu, vi-l va aduce și vă va face să umblați contrar oricărui lucru care nu este Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta se face prin credință; credința o face.

Prin faptul că v-am dat o ilustrare a acestor simțuri, am văzut că omul natural se naște cu ele, deci sunt simțuri date de natură. Acesta este într-adevăr singurul lucru pe care omul îl va ști prin gândirea lui intelectuală. El poate să gândească numai ca un om, să vadă ca un om, să înțeleagă ca un om, să audă ca un om, dar când este luat în stăpânire, reînnoit sau, așa cum spunem noi, când este născut din nou, preia conducerea acel al șaselea super simț. Făcând aceasta, super-simțul îl ridică într-un loc în care el are credința să creadă lucruri pe care nu le poate auzi, să vadă lucruri pe care nu le poate vedea și să înțeleagă lucruri pe care nu le poate înțelege. El le crede oricum deoarece este luat în stăpânire de al șaselea simț, de super simț. O, cât este de minunat să știi aceasta și să te gândești cât este de

simplu să o crezi!

Voi nu puteți crede aceasta până când nu sunteți reînnoiți. Biblia spune că nici un om nu poate spune că Isus este Hristosul decât prin Duhul Sfânt. Noi am vorbit despre aceasta săptămâna trecută și a fost o mare piatră de poticnire, mai ales pentru credincioșii pentecostali. Isus a spus următoarele în Ioan 5.24: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* Viața veșnică vine numai de la Dumnezeu. *„Și nimeni nu poate spune că Isus este Hristosul decât prin Duhul Sfânt.”*

Voi luați doar ceea ce a spus cineva, ce ați învățat cu intelectul vostru, ce ați aflat folosindu-vă de cele cinci simțuri naturale, dar când vine înăuntru cel de-al șaselea simț, Duhul Sfânt, El dă la o parte toate argumentările celor cinci simțuri, vă ridică la nivelul celui de-al șaselea simț și vă face să credeți lucruri pe care nu le puteți vedea, gusta, simți, mirosi sau auzi.

Aceasta schimbă ceva în voi. Atunci puteți spune că Isus este Hristosul pentru că ați fost martori la aceasta; nu este ceva ce ați învățat cu ajutorul intelectului vostru, ci este ceva ce ați experimentat.

„Deci ce va face acest al șaselea simț, frate Branham? De ce vine al șaselea simț?” Al șaselea simț vine pentru acest motiv. Al șaselea simț este credința, super-simțul, și singurul motiv pentru care vine este ca să facă cele cinci simțuri pe care le posedăți să nege tot ceea ce este contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru aceasta este al șaselea simț. Scriptura vorbește despre lepădarea de propriul nostru fel de a raționa. Prin cele cinci simțuri voi puteți raționa, gândi: *„Ei bine, de ce acest om... sau de ce...?”*

Al șaselea simț nu vede deloc toate acestea. El este mult mai departe, mult

mai înalt, până acolo încât nu mai există nici un raționament uman. „Noi credem aceasta.” Este ceva cu mult dincolo de orice lucru pe care cele cinci simțuri l-ar putea spune în legătură cu un anumit lucru.

Acum ne pregătim pentru un serviciu de vindecare. Înțelegeți? Noi credem aceasta. Voi umblați prin cel de-al șaselea simț, vorbiți prin al șaselea simț, trăiți prin al șaselea simț, muriți prin al șaselea simț și înviați prin al șaselea simț. Este ceva ce este în voi și care este diferit de ceea ce este un om firesc.

Omul firesc are doar aceste cinci simțuri și ele sunt în ordine dacă pot fi aduse sub conducerea celui de-al șaselea simț. Dacă mintea firească citește Cuvântul lui Dumnezeu și spune: „Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu”, spune adevărul. Dar dacă citește și spune:

„Nu este în întregime Cuvântul lui Dumnezeu. Este ceva ce a fost odată, dar acum nu mai este”, atunci al șaselea simț vine și spune: „El este Același ieri, azi și în veci.” Înțelegeți? Aceasta este diferența.

Din cauza aceasta mulți oameni nu reușesc să primească vindecarea. Ei încearcă să vină cu o abordare intelectuală a lucrurilor și spun: „Oh, eu fac aceasta sau cred aceasta, etc.” Dar dacă al șaselea simț este cel care spune aceasta, atunci nu mai există nimic care i-ar putea scutura de acest al șaselea simț.

Al șaselea simț a venit peste ființa umană ca s-o facă să nege tot ce este contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă creștinul este născut din nou, al șaselea simț spune că orice simptom care este contrar promisiunii lui Dumnezeu, nu este acolo. Voi știți că primul lucru pe care îl face un necredincios este să-i spună unui creștin născut din nou: „Uite cum stă treaba. Nu există nici un Duh Sfânt. Aici faci o mare greșeală! Ești nebun dacă crezi așa ceva, pentru că nu există așa ceva.”

Atunci intră în scenă al șaselea simț și acționează: „Dă-mi voie să-ți arăt în Biblie unde și cum poți primi Duhul Sfânt. Pot să-ți arăt și unde scrie cum au primit ucenicii Duhul Sfânt. Privește, al șaselea simț te va duce exact la locul unde spune: „...căci făgăduința aceasta este pentru voi și pentru copiii voștri.” Dar necredinciosul va spune: „Ei bine, el a vrut să spună că este vorba despre copiii lor de atunci. El nu vi s-a adresat vouă, nu este pentru voi.” Al șaselea simț știe însă mai bine. De ce? Pentru că El este deja în voi. Ei v-au spus aceasta prea târziu, pentru că L-ați primit deja.

Oamenii care au învățat că nu există Duhul Sfânt nu știu ce spun. Este ca în cazul aceluia băiat care curăța odată un măr și a fost întrebat de un necredincios care dezbătea o problemă: „Tu, cel de acolo, ce dorești?” „Vreau să vă pun o întrebare,” a răspuns băiatul. Tânărul arăta puțin cam ca un delincvent cu părul atârându-i pe obraz, cu un dinte ieșit în față și îmbrăcat cu o salopetă veche murdară, în timp ce își mânca mărul, bucurându-se de el într-un mod simplu.

„Vreau să-ți pun numai o întrebare.”

Necredinciosul tocmai spusese:

„Nu există Dumnezeu, nu există așa ceva. Totul este doar o emoție. Nu este mai mult decât un nonsens.”

Atunci băiatul a spus:

„Vreau să-ți pun o întrebare, domnule. Mărul acesta este dulce sau acru?”

„De unde vrei să știi? Nu eu sunt cel care îl mănâncă.”

„Exact așa m-am gândit și eu.” Și a plecat de acolo.

Cum puteți ști dacă nu L-ați gustat pe Domnul? Cum puteți ști dacă El este real sau nu, când nu ați primit niciodată Duhul Sfânt? Cum puteți ști dacă acolo există credință sau putere? De unde știți că acolo nu există o bucurie negrăită și plină de slavă dacă nu ați gustat-o niciodată ca să vedeți? Al șaselea simț vă conduce la aceasta. Al șaselea simț vă declară acest lucru. Nu există nici o putere intelectuală care să vă aducă acest lucru. Puterea intelectuală va raționa și va spune: „Este psihologie. Este ceva de felul acesta, este o emoție a oamenilor.”

Dar când vine înăuntru cel de-al șaselea simț, el neagă toate aceste lucruri și strămută acea persoană direct în sânul lui Dumnezeu. *„Cel care vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce îl caută cu sârguință.”* (Evrei 11.6).

Prin credință Avraam; prin credință Isaac; prin credință Iacov. Numai prin credință. Cel care face aceasta este al șaselea simț. Al șaselea simț neagă toate simptomele, sentimentele, emoțiile, tot ce este contrar Cuvântului lui Dumnezeu.

Poate cineva spune: „Ei bine, s-a făcut rugăciune pentru mine, dar nu mă simt mai bine.”

Al șaselea simț nu va spune niciodată aceasta, ci va zice: „Este o minciună. Mă simt mai bine. Mă voi face bine, pentru că așa a spus Dumnezeu și așa va fi. Amin. Dumnezeu a spus așa.” Al șaselea simț se hrănește numai cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Acest super-simț este super, este deasupra tuturor simțurilor, este un simț măreț. El este credința, este puterea care stârnește și conduce. Amin. Este ceva care te determină să faci lucruri pe care nu te-ai fi gândit niciodată să le faci. Aș șaselea simț este super-simțul.

Tu spui că ai o mână oloagă și vii aici sus ca să se facă rugăciune pentru tine pentru că crezi că Dumnezeu te va vindeca. Păstorul se roagă pentru tine și după aceea mergi înapoi la locul tău. Omul vechi, firesc, va spune: „Nu simți nimic diferit la mâna aceea. Nu ești mai bine decât înainte.” Dar al șaselea simț vine și spune: „Aceasta este o minciună! Păstorul s-a rugat pentru tine și așa va fi.” Amin. Aceasta o stabilește.

Este ca și în cazul celor două femei care au venit odată la una dintre întâlnirile noastre. Ele au traversat platforma și au văzut darul deosebirii la lucru. Ambele au fost pur și simplu acaparate. Amândouă erau creștine adevărate. Una dintre ele a venit în față, iar Duhul a coborât și i-a spus: „Tu suferi de o boală de stomac.” Fața ei s-a luminat și a spus: „Așa este.” Apoi, Duhul Sfânt a spus prin mine: „Este vorba de un ulcer pe bază nervoasă. Ai fost examinată de un anume doctor și el a spus că este nevoie de operație ca să îl taie jos.” „Fiecare cuvânt este adevărat”, a spus femeia. Văzând că este atât de credincioasă, Duhul a spus: „Numele tău este doamna Cutare și vii din locul cutare.” „Acesta este adevărul.”, a răspuns ea. Ce era acel lucru? Era al șaselea simț prinzând Duhul, erau al șaselea simț și Duhul Sfânt stând unul lângă altul. Duhul Sfânt vorbea, iar al șaselea simț spunea „Amin” . Aceasta este. Ceva trebuie să se întâmple.

Când Marta a alergat afară ca să-L întâmpine pe Isus și când ea a spus: „Doamne...”

Priviți aici al șaselea simț: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit. Dar chiar și acum, orice vei cere de la Dumnezeu, El Îți va da.” Aici avem de-a face cu al șaselea simț.

Isus S-a recules și a zis: „Eu sunt învierea și viața. Cel ce crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul aceasta?” (Ioan 11.21-26).

El tocmai a terminat de spus că El era învierea și viața. Acesta este

Cuvântul lui Dumnezeu. Al șaselea simț, dincolo de îngrijirea dată de vreun medic, dincolo de gândurile vreunei cercetări științifice, sfidând totul, sfidând orice raționament uman și aruncându-l la o parte. De ce? Pentru că este martor al Cuvântului lui Dumnezeu. „Eu Sunt.” Nu „Eu am fost”, nu „Eu voi fi”, ci „Eu sunt acum, în acest moment”. „Eu sunt învierea și viața”, un Om. *„Cel ce crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul aceasta?”*

Ea a zis: *„Da, Doamne,”*, al șaselea simț, *„cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.”* (Ioan 11.23,25-26). *„Fratele tău va învia din nou.”* Oh, Doamne!

Ei au mers la mormânt. Ei doi împreună, deci trebuia să se întâmple ceva. Acela era un super-simț stând în prezența lui Dumnezeu, deci trebuia să se întâmple ceva. Acel simț era un super-simț, era Dumnezeu, era Ceva ce îi spunea Martei aceasta. Ea îl văzuse, îl cunoștea, L-a recunoscut ca fiind Mesia Însuși. Ea știa că dacă va putea ajunge la El, dacă va putea să se apropie de El și să-l spună despre ce era vorba, care era problema, și va auzi o promisiune venită de la El, aceasta era tot ce dorea. Și toate acestea deoarece al șaselea simț, super-simțul, credința ei o făcea să-L mărturisească și să creadă în El.

Când această femeie a părăsit platforma, „Așa vorbește Domnul” i-a spus: „Du-te acasă și mănâncă. Isus Hristos te face bine.” Și ea a plecat acasă.

În seara aceea, în rândul de rugăciune era și o prietenă de-a ei din vecini. Ea a fost a treia sau a patra după femeie și avea un nodul mare pe gât. Femeia a venit acolo foarte bucuroasă pentru că vecina ei avea să fie vindecată de ulcerul care o supăraseră atât de mult. Acesta era unul dintre sutele, dintre miile de cazuri. Ea avea acel nodul mare pe gât, iar când a venit sus, i-am

spus:

„Nimeni nu ar fi putut să știe aceasta, dar tu ești foarte fericită pentru ceva; ești foarte emoționată, pentru că femeia care stă acolo în spate este una dintre vecinele tale.”

Ea s-a gândit: „Cum este posibil ca acest bărbat să știe acest lucru? Trebuie că Ceva i-a descoperit aceasta.”

Deci când lucrul acesta a fost spus, Duhul i-a zis:

„Tu te gândești la nodulul de la gâtul tău.”

„Da.”

„Crezi că va pleca de acolo?”

„Da, cred din toată inima.”

„Așa vorbește Domnul: du-te acasă și vei primi vindecarea.”

Omul firesc a privit în jur și nu a putut vedea nici un semn. Femeia cu ulcer a plecat acasă și a încercat să mănânce dar, vai, mai bine ar fi murit. Oh, omul firesc, simțul natural încă declara că ulcerul era acolo.

După vreo două sau trei săptămâni, femeia a mers pe la toți vecinii ei și pe la toți membrii din biserică mărturisind: „Domnul m-a vindecat.” Ei au

Întrebat-o: „Acum poți mânca?” „Nu”, a răspuns ea, „încă nu pot mânca de toate, dar sunt deja vindecată pentru că în rănile Lui am fost vindecată.” Nu conta ce era acolo, ea era vindecată oricum. Apoi, într-o dimineață, după ce copiii plecaseră la școală, i-a fost foarte foame. Stătea lângă fereastră și spăla vasele. – Ea a venit la o altă întâlnire un an mai târziu. – Deci, stătea și spăla vasele și mai întâi a simțit că vine peste ea un sentiment foarte ciudat. „Ce a fost aceasta?”, s-a gândit ea, „Am simțit că parcă voiam să strig.”

Soțul ei îi spusese: „Draga mea, nu mai vorbi despre vindecare, pentru că aduci reproșuri asupra Cauzei.” El spunea aceasta deși era și creștin. Dar cum este posibil să aduci un reproș când mărturisești pentru Cuvântul lui Dumnezeu? Tu aduci un reproș dacă nu mărturisești pentru El.

El i-a zis: „Dacă ai fi fost vindecată, ai fi bine.”

Dar ea i-a răspuns: „Omul acela a stat acolo, m-a privit în ochi și mi-a spus care era starea mea, lucrurile pe care le făcusem și locul de unde veneam. Eu nu eram în clădire de cincisprezece minute, când ce el a urcat pe platformă, deci cum era posibil ca bărbatul acela să știe aceste lucruri? Nu l-am mai văzut niciodată în viața mea și el mi-a spus: „Așa vorbește Domnul: ești vindecată.” Voi crede aceasta până în ziua în care voi muri. Voi crede oricum.” Astfel, ea și sora de mai jos, care îi era prietenă, au făcut legământ cu Dumnezeu că vor crede oricum.

În acea dimineață ea s-a simțit foarte ciudat și în câteva minute i s-a făcut foame. Copiii lăsaseră niște fulgi de ovăz pe o farfurie mică, dar fulgii de ovăz îi provocau întotdeauna arsuri la stomac. Dacă cineva suferă de ulcer, știe cum este. Totuși, ea s-a întins și a luat vreo două guri de fulgi de ovăz, gândindu-se: „Oh, Doamne, va trebui să plătesc pentru aceasta, dar cred că într-una din aceste zile, voi fi bine.”

A observat însă că încă îi era foame, așa că a mâncat tot de pe farfurie. A așteptat câteva minute să vadă ce se întâmplă, dar nu s-a întâmplat nimic. Se simțea bine și era încă flămândă. Și-a făcut două ochiuri, și-a pus și niște cafea, niște pâine prăjită și a avut un adevărat jubileu. A mâncat tot ce a putut mânca. A continuat să spele vasele, iar după o jumătate de oră i s-a făcut foame din nou. Nu era nici urmă de boală.

Și-a pus micuța bonetă pe cap și a pornit pe stradă în jos spre casa vecinei ei. Dar când a ajuns acolo, a auzit strigăte și a crezut că a murit cineva. Ei țipau, strigau și alergau în jur. Ce se întâmplase? Femeia dormise până mai târziu în dimineața aceea, iar când s-a uitat după umflătura de pe gât, a văzut că acesta dispăruse pe parcursul nopții. Ce era aceasta? Dumnezeu la lucru.

Când am avut o adunare la Tabernacolul Cadle, a venit un băiat olog pentru care m-am rugat. Mulți dintre voi ați fost acolo și l-ați văzut. A fost adus în camera pentru urgențe din spate și Billy m-a dus la el. Îl aduseseră pe platformă în trei sau în patru seri, acolo în clădire, dar nu a primit nici un număr de rugăciune, așa că l-au adus în camera pentru urgențe. M-am dus acolo, iar el mi-a zis:

„Domnule Branham, poți să-mi spui ceva care să mă consoleze?”

„Da, fiule. Poliomielita te-a adus în starea aceasta.”

„Așa este.”

„Numele tău este Cutare și vii din locul Cutare.”

„Este adevărat, dar cum este cu vindecarea mea?”

„Prin rănilor Lui ai fost vindecat.”

El a mers acasă mărturisind și slăvindu-L pe Dumnezeu.

Oamenii de prin vecinătatea lui pretind că acest băiat a adus atâta rușine asupra Cauzei, încât într-o duminică un grup de predicatori au mers la el, s-au așezat lângă el și i-au spus: „Trebuie să încetezi să mai faci aceasta pentru că aduci numai rușine cauzei lui Hristos.”

Atunci tânărul a zis: „Domnule, dacă ai fi în locul meu, dacă ai sta în scaunul cu roțile în care stau eu, nu ai încerca să-mi furi ultima nădejde pe care o am în Hristos. Prin rănilor Lui sunt vindecat.” De îndată ce a spus acele cuvinte, băiatul care stătea acolo având mâinile, picioarele, corpul și spatele paralizat, s-a ridicat din scaunul cu roțile dând slavă lui Dumnezeu. Ce? Simțurile lui naturale, firești, au spus că el va rămâne în acel scaun, doctorul i-a spus că va sta acolo cât timp va trăi, dar al șaselea simț a spus: „Prin rănilor Lui sunt vindecat.” El n-ar fi avut nimic a face... Aceasta aruncă la o parte tot ce este contrar cu ceea ce a spus Dumnezeu. Pentru aceasta este dat al șaselea simț.

Bătrânul John Rhyn, nu Ryan, ci Rhyn, era un cerșetor orb din Fort Wayne, iar în ziua aceea, am mers și ne-am rugat pentru el în timpul întâlnirii care a avut loc. Aceasta a fost cu o seară înainte ca pianul să cânte singur cântarea „Medicul bun se-apropie”, fără să fie cineva lângă el. Acest om era orb, iar de credință era catolic. El s-a oprit în rândul de rugăciune, iar eu m-am uitat la el și i-am spus:

„Numele tău este John Rhyn.”

„Da.”

„Ești un cerșetor care stă la colțul străzii și ești orb de mulți ani.”

„Da, așa este.”

„După credință ești catolic.”

„Este adevărat.”

„Așa vorbește Domnul: primește-ți vindecarea.”

„Mulțumesc Domnului, dar eu nu pot să văd.”

„Aceasta nu are nici o legătură. Ești vindecat.”

A trecut mai departe și apoi a fost ajutat să coboare de pe platformă. Omul natural nu putea să vadă nimic. Ei nu puteau să vadă nici un rezultat și ziceau: „Păi este la fel de orb ca și până acum.”

Astfel, doi dintre prietenii lui l-au luat, l-au adus și l-au așezat din nou în rândul de rugăciune. Howard l-a lăsat să treacă, iar când a ajuns din nou la mine a spus:

„Domnule, ai spus că sunt vindecat.”

„Mi-ai spus că mă crezi.”

„Te cred, nu am nici un motiv să nu te cred, pentru că mi-ai spus toate lucrurile din viața mea. Nu știu ce să fac. Acum câteva minute, acolo în spate era o femeie care mărturisea că a avut gușă, iar a dispărut.”

„Dacă mă crezi, de ce mai întrebi? Eu îți spun Cuvântul lui Dumnezeu.”

„Ce trebuie să fac, domnule?”

Știind că era catolic și că avea nevoie de ceva de care să se țină, i-am spus:

„Continuă să mărturisești: „Prin rănilor Lui sunt vindecat,” și dă-I slavă.”

În următoarele două sau trei săptămâni bătrânul a stat la colțul străzii și a vândut ziare, strigând: „Extra! Extra! Slavă Domnului, eu sunt vindecat! Extra! Extra! Slavă Domnului, eu sunt vindecat!” În seara următoare când a venit în adunare, abia am putut să predic din cauza lui pentru că se ridica și striga: „Toți să tacă! Laudă Domnului că m-a vindecat! Laudă Domnului că m-a vindecat!” Ca și catolic el nu știa cum să se prindă de credință, dar știa că dacă va continua, va continua și va continua să spună „Slavă Domnului că m-a vindecat!”, al șaselea simț va intra în acțiune. Așa este.

Așadar, el stătea la colțul străzii și striga: „Slavă Domnului că m-a vindecat! Extra! Slavă Domnului că m-a vindecat.

Umbla pe stradă în jos, iar cineva a trecut pe acolo și l-a întrebat: „Ce mai faci, John?”

„Slavă Domnului că m-a vindecat!

Totul este bine,” a răspuns el, dar oamenii râdeau și își băteau joc de el.

La două sau trei săptămâni după întâlnire, un alt băiat care vindea ziare l-a ajutat să ajungă la frizerie pentru a se bărbieri. Frizerul l-a așezat pe scaun și i-a pus spuma pe față. Făcând pe șmecherul, el l-a întrebat:

„John, înțeleg că ai fost acolo jos să-l întâlnești pe acel vindecător divin.”

„Da, am fost.”

„Și înțeleg că ai fost vindecat”, a mai spus, doar ca să își bată joc de el.

„Da, slavă Domnului! El m-a vindecat.” Și ochii lui s-au deschis chiar atunci. A sărit de pe scaunul frizerului având un prosop înfășurat în jurul gâtului, iar frizerul cu briciul în mână încerca să-l prindă. Bătrânul a ieșit și a mers în josul străzii. De ce? Cuvântul lui Dumnezeu intrase în acțiune.

Micuța Georgie Carter, pe care o știți toți, unii sunteți din apropiere, a zăcut nouă ani și opt luni și nu s-a mai putut face nimic pentru ea... doar trăgeau un cearceaf de sub ea. Cântărea cam treizeci și cinci de livre (aproximativ șaisprezece kilograme) și zăcea acolo în Milltown, Indiana. Familia ei făcea parte din biserica baptistă. Când am mers să țin o adunare la biserica baptistă din Milltown și să mă rog pentru bolnavi, biserica aceea a spus: „Dacă vreunul dintre membrii acestei adunări va merge la adunarea acelui fanatic, va fi excomunicat din mijlocul nostru.” Tatăl ei era diacon în acea biserică, dar ea primise micuța mea carte intitulată „Isus, Același ieri, azi și-n veci”. Fratele Hall m-a dus la ea într-o după-amiază. Mama ei a fugit din casă deoarece nu voia să aibă nimic a face cu aceasta. Am mers înăuntru și m-am rugat pentru ea, iar ea m-a întrebat: „Ei bine, ce spui despre fetița aceea,

Nale?" Ea știa despre vedenie. Am spus: „Acea a fost o vedenie, soră. Eu pot numai să mă rog. Tu ai credință!” Biata ființă fusese învățată împotriva acestui lucru.

Câteva zile mai târziu, stăteam acolo și botezam. Ea stătea acasă și plângea, fiindcă promisese că dacă Dumnezeu o va vindeca va veni să fie botezată din nou, în Numele lui Isus Hristos. Și iat-o stând acolo, cu picioarele ei mici, subțiri ca niște cozi de mătură. Nu puteau să-i mai pună nici plosca. Mama ei, încă tânără, era paralizată și căruntă de la atâta vegheat la căpătâiul fiicei ei care zăcea acolo și murea puțin câte puțin din cauza tuberculozei care se extinsese în întregul ei corp. Cântărea cam treizeci și șapte de livre. Atâta cred că avea după cum au aproximat ei. Nu o mai puteau ridica suficient de mult ca să îi pună plosca, ci trebuiau să pună sub ea un cearșaf cauciucat pe care să-l poată trage afară. Nouă ani și opt luni a zăcut acolo nefiind în stare nici măcar să-și ridice capul ca să vadă copacul care era sub fereastra ei.

Într-o zi, în timp ce stăteam în vârful dealului, acasă la George Wright, Duhul Sfânt a venit și mi-a spus: „Ridică-te în picioare!” M-am uitat și acolo era o Lumină care strălucea printre ramurile unui copac ornamental înflorit, și mi-a zis: „Du-te la casa familiei Carter!”

Când am ajuns acolo, Domnul Isus îi arătase deja mamei fetei că urma să vin acolo. Am intrat în camera unde zăcea fata pe pat. Era așa de slăbită că nici măcar nu mai putea să ridice vasul pentru spută. Mama ei era nevoită să i-l țină și ea încerca să scuipe în el, pentru că era bolnavă de TBC. Am spus: „Soră Georgie, Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu m-a întâlnit acolo în sălbăticie acum o jumătate de oră și mi-a zis să vin și să îmi pun mâinile peste tine. Așa vorbește Domnul: ridică-te în picioare!”

Atunci al șaselea simț a intrat în acțiune, o putere a venit peste fata aceea și pentru prima dată după nouă ani și opt luni, timp în care a fost imobilizată la pat, ea a sărit în picioare, a alergat în curte binecuvântând

pomii, iarba și tot din jurul ei. Apoi, a intrat în casă, s-a așezat la pian și a început să cânte cântarea: „Există o fântână plină cu Sânge, care curge din venele lui Emanuel”. De ce? Raționamentele omenești ar fi trântit-o jos... Ea nu ar fi putut s-o facă. Eu nu știu și nu voi ști niciodată, dar numai Puterea lui Dumnezeu a putut s-o țină sus. Picioarele ei nu erau groase deloc, aici sus la încheieturi, ci erau subțiri ca niște cozi de mătură. Acest lucru s-a întâmplat acum doisprezece sau paisprezece ani, iar astăzi ea este puternică și sănătoasă, urmându-L pe Domnul Isus.

Ce a fost aceasta? Prima dată se părea că nu se va întâmpla nimic, gândirea omenească ar fi spus că nu este posibil să se întâmple. Dar, frate, ea s-a ținut de Cuvânt. Dacă Dumnezeu a putut s-o ia pe fetița aceea oloagă din Salem, pe fetița Nale care era paralizată și oloagă, cu brațele atârând așa, și s-o vindece, atunci El putea să o vindece și pe ea. Ea a crezut aceasta.

Fratele Hall zăcea pe moarte, bolnav de cancer. El este omul care m-a dus la Georgie Carter. Doctorul lui din Milltown îl trimisese la un alt doctor din New Albany, la spitalul Saint Edwards. Acel doctor este cel care a asistat-o pe soția mea la nașterea copiilor noștri. El este un om de treabă și un bun doctor. L-a consultat pe fratele Hall și i-a spus doctorului Brown din Milltown: „Are cancer și este pe moarte.” Doctorul Brown a răspuns: „Așa m-am gândit și eu.”

L-au luat și l-au dus la casa surorii lui, care este rudă cu domnul Kopp care în trecut a fost judecător în oraș. Când au ajuns la ea acasă i-au spus: „Ține-l aici până va muri.”

Ei au trimis după mine și m-au chemat acolo. Am mers în fiecare zi, împreună cu soția mea și ne-am rugat pentru fratele Hall. Îl iubeam. El era unul dintre convertiții mei la Hristos. A devenit din ce în ce mai slab până când nu și-a mai putut mișca mâinile. Atunci doamna Hall m-a întrebat:

„Bill, nu poți să faci nimic?”

„Nu știu ce aș putea face, soră Hall. Domnul nu mi-a spus nici un cuvânt. Aș vrea să fie consultat de doctorul meu.”

„Cine este doctorul tău?”

„Doctorul Sam Adair.”

L-am sunat pe Sam, iar el mi-a zis: „Billy, pot face un singur lucru: să-l trimit la Louisville ca să i se facă niște radiografii și investigații. Îți voi spune care sunt rezultatele analizelor.” Au trimis o ambulanță care l-a luat, l-a dus acolo și după aceea l-a adus înapoi.

Sam m-a sunat și mi-a spus: „Billy, are cancer la ficat. Nu putem să-i scoatem ficatul și să mai trăiască. El este predicator și ar trebui să fie într-o stare duhovnicească bună acum. Ai putea să-i spui că este pe moarte.”

„Sam, el este pregătit să plece. Problema este că nu îmi place să-l văd murind. Este fratele meu și îl iubesc.” Și atunci m-am gândit: „O, Dumnezeule, fă ceva pentru mine!”

În dimineața aceea m-am pregătit să merg la vânătoare de veverițe. Am privit afară înainte de a se lumina de ziuă (nu era nimeni în curte), mi-am luat pușca și am pornit să ies din casă. Atunci am văzut un măr vechi și zbârcit care atârna pe perete și m-am gândit: „Oare de ce o fi pus Meda mărul acesta pe perete?” Am privit într-acolo și a mai apărut unul și încă unul și încă unul, până când atârnav șase mere acolo. Mi-am luat pălăria de pe cap și am căzut în genunchi pe podea. M-am uitat în sus și am văzut venind jos un măr verde și mare care le-a mâncat pe toate cele șase. Atunci am văzut stând acolo

aceeași Lumină pe care o puteți vedea și în fotografia care atârnă pe perete acolo în spate. Era acolo și se mișca în jur. Mi-a zis: „Ridică-te în picioare! Du-te și spune-i domnului Hall: „Așa vorbește Domnul: tu nu vei muri, ci vei trăi.”

Am mers la el și i-am spus. El nu s-a simțit diferit, dar a crezut și s-a ținut de ceea ce i s-a spus. Se părea că nu este nici o diferență în felul în care se simte. A trecut o zi, nici o diferență. Au trecut două zile, nici o schimbare. Când a venit însă a treia zi totul a început să schimbe și acum, iată-l stând aici, în viață, la ani și ani după întâmplare.

O văd stând aici și pe doamna Weaver, dacă nu mă înșel. Când fiica ei a venit la mine, după vindecarea lui Margie Morgan, am mers acolo, dar nu se mai putea face nimic pentru ea. Avea să moară în următoarele câteva ore. Îi dăduseră o doză sau două de medicamente, atât cât au putut să-i dea, și aceasta a fost tot. Ea suferise o operație la organele interne femeiești, iar acum cancerul se răspândise peste tot prin șira spinării. Șira spinării fusese deranjată în timpul operației și acum nu se mai putea face nimic pentru femeie. Am vrut să vorbesc cu ea despre vindecare, dar ea a zis: „Domnule, tu ești un predicator al Domnului Dumnezeu și eu nu sunt vrednică să intri în casa mea”, pentru că se considera nevrednică ca un predicator să vină la ea. A mai spus: „Mi-am trăit viața. Am dansat și mi-a plăcut să fac lucruri pe care nu ar fi trebuit să le fac. Am folosit cuvinte urâte și multe altele.” Mi-a spus care erau păcatele ei și a zis: „Nu sunt vrednică de aceasta.”

Am văzut că atingea firul corect. Trebuia să-L primească pe Hristos înainte ca al șaselea simț, super-simțul, să intre în acțiune. Am îngenunchat amândoi și i-am vorbit despre cuvintele: „*De vor fi păcatele voastre cum este cârmâzul...*” Ea și-a predat viața Domnului Isus Hristos, iar când a făcut aceasta, a spus: „Oh, oh, eu simt ceva deosebit. Mi s-a întâmplat ceva! Mi s-a întâmplat ceva! Vreau să dau mâna cu voi toți.”

Chiar atunci am privit afară și am văzut-o într-o vedenie cum mergea în

spatele casei la cotețul găinilor, așa că i-am zis: „Doamnă Weaver, Așa vorbește Domnul: vei merge la cotețul găinilor și vei trăi.”

Ea nu putea merge așa cum se simțea, deoarece cancerul o mâncase de tot; nu putea merge deoarece conform spuselor doctorului, ea murea. Cred că aceasta s-a întâmplat acum paisprezece sau cincisprezece ani, nu-i așa, doamnă Weaver? (Doamna Weaver spune: „Paisprezece”). Cu paisprezece ani în urmă. Când era încă bolnavă, a venit cu pași mici până la Tabernacol, cu brațele ei micuțe și osoase, deși se părea că nu este în stare nici să coboare din pat. Dar a făcut aceasta deoarece îi promisese Domnului că va veni să fie botezată în Numele Domnului Isus. Și iat-o stând în seara aceasta aici. Priviți la ea dacă vreți să vedeți o mostră de sănătate. De ce aceasta? Pentru că orice raționament uman, orice cercetare științifică și orice altceva a fost pus deoparte și cel de-al șaselea simț a intrat în acțiune. Aceasta este.

Lăsați-mă să vă mai spun ceva.

Într-o zi, Isus a trecut pe lângă un copac, și acela era un smochin. El s-a uitat la smochin. Vă rog să nu lăsați aceasta să treacă pe lângă voi. El S-a uitat la smochin și a văzut că nu avea nici o smochină, așa că l-a blestemat și a spus: *„Nici un om să nu mai mănânce din tine.”*

Ucenicii au privit în jur și au văzut că pomul acela arăta așa cum a arătat întotdeauna. La o oră de la cele întâmplate arăta încă la fel. Dumnezeu nu a deschis pământul pentru ca acesta să înghită copacul. El nu a trimis nici un fulger din cer ca să-l ardă și să-l facă scrum. Cu siguranță ar fi putut s-o facă, dar El nu a făcut niciodată aceste lucruri.

Ce s-a întâmplat? Copacul fusese blestemat, credința lui Dumnezeu se pusese împotriva vieții aceluia copac. Fizic nu se vedea nimic, dar acolo jos în pământ moartea se instala la rădăcina lui. Fusese blestemat. Al șaselea simț venise

împotriva lui și el trebuia să moară. Și a început să moară de la rădăcină.

Același lucru se întâmplă cu cancerul; același lucru se întâmplă cu o tumoare; același lucru se întâmplă cu orice boală atunci când al șaselea simț al puterii Domnului Dumnezeu se ridică împotriva ei. El a spus: „Satan, ieși afară!” S-ar putea ca voi să nu vedeți nicio schimbare a stării fizice, nimic care să se întâmple pe loc, dar credința lucrează în același fel. Boala a fost blestemată. Al șaselea simț, super-simțul, nu îi va da drumul, nu va renunța. Nu va da atenție felului în care te simți, felului în care arăți, felului în care te porți. Nu va avea nimic a face cu aceasta. Cuvântul lui Dumnezeu a fost aplicat acolo și al șaselea simț se ține de El. Aceasta este tot. Ea merge la lucru și cancerul începe să se micșoreze. Acesta moare din rădăcină și va dispărea. Cu siguranță.

Prin acest același puternic al șaselea simț, s-au fărâmițat împărății și un zid s-a suprapus împotriva altuia. Prin acest al șaselea simț, Marea Roșie a dat înapoi și un pământ uscat a făcut cale pentru copiii lui Dumnezeu ca să poată scăpa înainte. Prin acest același al șaselea simț, Samson a stat împotriva a o mie de filistenii. Aceștia aveau armuri și sulițe, iar Samson avea doar o falcă uscată de măgar cu care să se apere, dar acest al șaselea simț a intrat în acțiune și a omorât o mie de filistenii. Aleluia!

Prin acest al șaselea simț, au înviat morții. Prin acest al șaselea simț, s-au făcut minuni mari. Este cea mai puternică forță care a lovit vreodată pământul, este super-simțul, este cel de-al șaselea simț. El nu are nimic a face cu ceea ce spune cineva. Dacă interiorul nostru îl acceptă și spune Amin, este în ordine, înseamnă că mergi înainte; dar indiferent de felul în care acționează, să crezi! Acolo este puterea: „dacă crezi în inima ta...” Simțul al cincilea, al gândirii, se află în mintea ta, în creier, dar cel de-al șaselea simț se află în inima ta. Tu crezi cu inima. Mărturisirea este făcută cu gura, dar tu crezi cu inima. Da, domnule. Acest al șaselea simț, această forță puternică.

Ascultați! Din pricina acestui al șaselea simț, un profet a fost aruncat în groapa cu lei. Și tot din pricina acestui al șaselea simț, leii nu l-au putut mânca pe Daniel. Nu au putut. Nu au putut să se apropie de el din cauza acestui al șaselea simț, al acestui super-simț.

Prin acest același al șaselea simț, cei trei tineri evrei au fost aruncați în cuptorul aprins și au sfidat flăcările focului. Orice raționament uman ar fi demonstrat că abia ce vor fi aruncați în cuptor și vor și fi mistuiți de foc, dar al șaselea simț a stat acolo cu ei două sau trei ore, iar când au deschis cuptorul, ei au văzut pe Cineva care semăna cu Fiul Omului stând printre ei. Acesta este al șaselea simț, iar flăcările focului nu pot să-L ardă. Da, domnule.

Același al șaselea simț a intervenit când apostolul Petru zăcea în închisoare și a doua zi urma să fie decapitat, iar în casa lui Ioan Marcu se ținea o adunare de rugăciune. Al șaselea simț a început să se adune în jurul închisorii, unde el a fost acoperit cu rugăciuni. Al șaselea simț a intrat în acțiune, Stâlpul de Foc a venit la fereastră, l-a atins pe Petru și i-a zis: „Vino! Ieși afară de aici!” Al șaselea simț.

Același al șaselea simț, a fost cel care nu l-a lăsat pe Pavel să se înece în marea adâncă atunci când acea micuță corabie a naufragiat. Al șaselea simț, super simțul, a fost cel care l-a ținut ca să nu se înece. Același al șaselea simț a fost cel care a luat năpârca ce l-a mușcat și apoi a aruncat-o în foc. Al șaselea simț a fost cel care a făcut toate aceasta.

Al șaselea simț a fost cel care l-a înviat pe Isus Hristos din morți după ce fusese îngropat, deoarece El a crezut în Cuvântul lui Dumnezeu. El a spus: *„Stricați Templul acesta și în trei zile îl voi ridica din nou. Căci David a spus: „Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților și nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.”* (Ioan 2.19; Psalmul 16.10). Cel de-al șaselea simț a fost cel care a îndepărtat orice raționament al celorlalte simțuri. Credeți în super-simț, în simțul

credinței pe care îl dă Isus Hristos!

Prin același simț a vorbit Dumnezeu când acolo nu era nimic. Ce este acest simț? Acest super-simț este Dumnezeu, este credința lui Dumnezeu în tine, partea din Dumnezeu care vine în tine și îți dă super-simțul. Prin acest același super-simț Dumnezeu a creat lumea din lucruri care nu erau și nu se vedeau. El a vorbit Cuvântul Său și L-a crezut și o lume a venit la existență. Glorie!

O, Dumnezeule, toarnă peste mine al șaselea simț, super-simțul! Dă-mi-l mie și fiecăruia care are nevoie de el! Toarnă acest Al Șaselea Simț peste mine, Doamne! Sunt gata să predau aceste cinci simțuri, propria mea cunoștință și propriile mele gânduri, să pun la o parte orice raționament, Doamne. Lasă Cuvântul Tău să fie adevărat și cuvântul fiecărui om o minciună! Orice gândire omenească, orice îndoială să fie dată la o parte, ca eu să umblu prin acest super-simț, simțul Duhului Sfânt!

Nu vreți aceasta? Acesta este lucrul pe care îl dorim. Dumnezeu să te binecuvânteze, prietene! Aceasta este tot ce ai nevoie. Super-simțul va cere ceva și știe că El va da. Este convins de aceasta. *„Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.”* (Evrei 11.6).

Dacă al șaselea simț spune: „Dumnezeu își ține Cuvântul. Mă predau Lui, tot ce este al meu pun la picioarele Lui. Simțul meu spune că acest lucru, credința mea în Cuvântul lui Dumnezeu, va face să se împlinească”, consideră orice altceva ce este contrar Lui ca și cum nu ar fi.

Avraam L-a întâlnit pe Dumnezeu și Dumnezeu i-a spus: „Vei avea un copil prin Sara.” Pe atunci Avraam avea șaptezeci și cinci de ani, iar Sara avea șaiszeci și cinci de ani. Avraam a considerat tot ceea ce era contrar acestui lucru ca și cum nu ar fi, și a umblat ca și cum L-a văzut pe Dumnezeu și a

crezut.

El a considerat orice gândire omenească, orice altceva, ca și cum nu era... Probabil că doctorul i-a spus: „Avrame, tu ești prea bătrân pentru aceasta.”, dar ceea ce a spus medicul nu a avut nici o importanță pentru el. Nu avea importanță nimic din ceea ce spunea lumea, nici ceea ce spunea propria sa minte sau oricine altcineva. Dumnezeu avea dreptate și el a stat pe aceasta.

Acesta este al șaselea simț, super-simțul. Dumnezeule, dă-mi-L și mie! Dumnezeule, lasă să am mai mult din El ca să-Ți pot păstori poporul! Aceasta este rugăciunea mea.

În dimineața aceasta, când acea mamă a adus copilul cu părul roșcat, și stătea aici cu lacrimile șiroindu-i pe obraji, am întrebat-o: „Care este problema cu el, soră?” și ea a răspuns: „Are leucemie, frate Branham”, am simțit că se ridică Ceva. Oh, El este un ajutor de nădejde prezent în vremuri de strâmtorare.

Nu cu mult timp în urmă, eu și Billy mergeam pe drum, cu mașina. Câțiva băieți de culoare veneau și ei pe șosea și conduceau cu viteză mare. Au trecut foarte aproape pe lângă o mașină, aproape că au șters-o, apoi s-au întors cu mașina de câteva ori și au fost aruncați din ea și împrăștiați pe drum. Unul dintre ei, mai micuț, era prins sub mașină, cu spatele la ea. Băieții au sărit și au început să ridice mașina, dar el a strigat:

„Oh, nu faceți aceasta! Mi se rupe spatele. Nu o faceți! O să mă omorâți! O să mă omorâți! Nu faceți aceasta!”

„Dar trebuie s-o ridicăm de pe tine pentru că începe să ia foc.”

„Nu o mișcați pentru că mă veți strivi și voi muri. N-o faceți! N-o faceți!”, a strigat el din nou.

M-am grăbit spre el și l-am întrebat:

„Ești creștin?”

„Nu, domnule.”

„Ai face bine să te rogi.”

„Da, domnule.”

Al șaselea simț a intrat în acțiune, a mers pe lângă mașină chiar în spatele ei și nu voi ști niciodată până la judecată ce s-a întâmplat, dar dintr-o dată mașina s-a scuturat și s-a dat la o parte de peste el, iar băiatul a sărit în picioare și era bine. Ce a fost aceasta? Un ajutor de nădejde prezent în vremuri de strâmtorare.

O tânără femeie de culoare conducea mașina pe o șosea. Mașina era un Plymouth nou și făcuse cu el doar vreo patru sute de mile. Ea conducea cu viteză destul de mare. Am văzut mașina. A intrat direct într-un copac. Billy și cu mine am oprit. În fața noastră se întindea un drum de iarnă, alunecos, dar chiar în locul acela era uscat. Vântul sufla atât de tare acolo sus în Minnesota încât a suflat mașina de pe șosea. Billy, îți mai aduci aminte? Am alergat la ea, iar femeia stătea acolo și spunea: „Voi muri! Voi muri!” Au sunat după ambulanță.

Ambulanța a sosit, dar în ea mai era încă un bărbat decedat, așa că șoferul

a spus: „Nu pot s-o iau.” Atunci fermierul a spus: „Păi, trimite repede pe cineva pentru că femeia este pe moarte.” Eu am mers acolo și am zis:

„Doamnă, doar un minut.”

„Nu mă atinge, domnule! Nu mă atinge! Spatele meu!”

„Doamnă, ești creștină?”

Ea s-a uitat la mine, iar eu am continuat:

„Sunt un predicator al Evangheliei. Dacă urmează să mori, cum stai cu tine însăși și cu Dumnezeu?”

„Domnule, vreau să fiu în ordine chiar acum.”

Și al șaselea simț a intrat în acțiune. Puterea lui Dumnezeu a venit jos, și ea a putut să iasă din mașină fără ajutorul nimănui. Puterea lui Dumnezeu este un ajutor de nădejde prezent în vremuri de strâmtorare.

Noi umblăm prin credință și trăim prin credință. *„Cel neprihănit va trăi prin credință.”* Noi trebuie să trăim în acest fel. Câți dintre voi doresc să aibă mai mult din acest al șaselea simț, din acest super-simț? („Amin”). Atunci să ne plecăm capetele în timp ce ne rugăm.

Scumpul nostru Domn, Dumnezeul și Tatăl nostru, ești atât de bun cu noi. Tu ne-ai dat cinci simțuri cu care să trăim și să umblăm pe acest pământ, sau cu

care să atingem acest pământ. Astfel, putem simți cu mâinile noastre lucruri tangibile. Ne-ai dat auz ca să putem auzi. Suntem așa de bucuroși pentru că putem auzi Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă „*credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu.*” Îți suntem mulțumitori pentru aceste șase simțuri, Doamne. Fie ca noi să le avem pe toate câte zile vom trăi.

Dar fie ca acest super-simț, fie ca acest simț al credinței care aparține credinciosului, căci el trebuie să Îl aibă ca să poată crede... Doamne, dă-ne mai mult din El! Oh, curăță-ne, Doamne și încearcă-ne, umple-ne cu bunătatea și cu puterea Ta! Îngăduie să umblăm în toate zilele vieții noastre prin al șaselea simț, prin simțul credinței care este dat doar de Isus Hristos. Pentru aceasta ne rugăm. Fie ca noi să credem, să Îl primim și să nu ne îndoim în inima noastră, fiindcă Tu ai promis că se va întâmpla.

Doamne, mă rog pentru cei care și-au ridicat mâinile. Ei sunt în nevoi . Tu știi unde au fost, de aceea, mă rog să-i aduci și să-i ajuți să treacă, pe fiecare dintre ei. Împlinește-le dorința pentru că Îți cer aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Credința în Tatăl, credința în Fiul,

Credința în Duhul Sfânt, aceștia trei sunt Unul.

Diavolii vor tremura și păcătoșii se vor trezi.

Credința în IeHoVaH va scutura totul.

Ați mai auzit cântarea aceasta? Acum să cântăm fără acompaniament, doar un minut, Terry.

Credința în Tatăl, credința în Fiul,

Credința în Duhul Sfânt, aceștia trei Unul sunt.

Diavolii vor tremura și păcătoșii se vor trezi.

Credința în IeHoVaH va scutura totul.

În ordine. O, Doamne! Scumpă credință, scumpă și glorioasă credință!
Dumnezeule, dă-mi credință!

*„Prin credință Avraam, prin credință Isaac... Prin credință Abel l-a
adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain, el nefiind încă mort și
mărturisit.”*

Oh, cât de multă nevoie avem de credință! Îl iubesc pe El. Vreau mai multă credință. Dorința mea pentru viața aceasta și pentru anul care va veni este să am mai multă credință în Dumnezeu. Doamne, ia orice îndoială din mintea mea, dacă acolo este vreuna! Satan se luptă împotriva mea, el se luptă împotriva ta și încearcă să tragă cu săgețile lui, dar fie ca eu să am întotdeauna înaintea mea scutul credinței, ca să se opună șiretlicurilor diavolului, să le prindă, să arunce jos săgețile lui aprinse. Aceasta este rugăciunea mea sinceră.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Ai ceva de spus, frate Neville? (Fratele Neville spune: „Nu, numai...”).
Vino aici! (Fratele Neville face câteva anunțuri).

-Amin-